

A Aut ianitores inferni vidētes te timuerūt?) sicut illum vñū in quo nihil dignū morte princeps mudi inuenit, quē tā cito dimiserunt, quē inuiti amiserūt. Inferi autē ianitores, aliquā inferioris potestates mortis p̄posita intelligēd̄ sūt. Aut cognouisti latitudinē sub celo?, sicut cognouit qui per illā dif- fudit Ecclesiā. Narrā ergo mihi quāta queq; sint.) Quis ergo hoc sciat, nisi quē ille docerit? Aut in qua terra habitat lux?) Ille enim docet, quia manifestatio verborū eius illuminat, & intelligere facit in fantes. Aut quis tenebrarū locus?) Hoc ille vtq; docet, qui dicit, Accedit ad eum & illuminamini. Hinc enim ostendit eos tenebrescere, qui recedunt dum nolunt esse infantes. Initium em̄ luperbiā ho minis apostatare à deo. Inde qui nō glorificauerit deum, aut gratias egerunt, euānū in cogitationib; suis, & obscuratum est infip̄s cor eorum, & facti sunt tenebrarū locus. Nisi forte ille est tene brarū locus, qui excipit perseverantes in peccatis, vt ipsi sint tenebre quarum ille est locus, quem vere nullus hominum nouit. Similiter & terra in qua ha bitat lux, p̄t̄st intelligi terra illa viuetūm; id est, beatitudo exceptura perseverantes in fide & spe & charitate, qui fuerint aliquād̄ tenebrae, nunc autē lux in domino. Si duces me in fines eorum, quo utq; perueniūt tales sunt. Quid est em̄ vbi non sit sapiēta dei?) que attingit à fine vñq; ad finē fortiter, & disponit om̄ia suauiter. Cui vtq; nullus ho minum comparād̄ est. Quod si & nosti semitas eorum, nunquid scis quā tunc natus es, & numerus annorū tuorum multus?) Quod si & nosti semitas impiorum, qui vel tenebræ sunt, vel tenebrarū loc us, quia omnes etiam qui iam ad deū cōuersi sunt, in ip̄s semitis ambulauerunt antequam acciperet à deo gratiam, quā iustificat impium. Nunquid scis tamen, quā tunc tibi extitit causa mortaliter nascē di in hoc seculo, cum easdem semitas inierunt primi omnī hominum parētes, qui pruaricatione impio manibus & verbis accerierunt mortem, vt omnes in Adam morerentur. Non em̄ ex quo quisq; in hac vita apparuit, computandus est numerus annorum eius tam parvus, sed ex quo facta est prima mortalis natuā. Cū enim, verbi gratia, natus est Abram, tunc omnes in illo Hebræi nati sunt. Numer ergo annorum vñicūq; multis est secundum mortalitatis originem, quē exorta est in semitis impiorum. Quis autem meminit fuisse se, aut cum esset, scire potuit esse se in lumbis patris sui?) Quandoquidem nec illud tempus quisq; recolit, quo non in partibus, sed in seipso natus est, quo tempore certe ne mo dubitat quod iam erat & viuebat & sentiebat, Omnia autem scit illa sapientia quā format omnia, non tātum illa supercoelestia, sed etiā illa mortalitia. Et quia Christus dei virtus est & dei sapientia, scit ista ille qui etiam mortaliter natus est, non conditio ne mortalitatis, quia in mortuis liber, sed miseratione mortalium, vt à morte faceret liberos. Aut veni

*al. niūs

Matt. 18 ritalium corda, cum exclamaret, Vae mundo à scandalis. Oportet autē venire scandalū: Vae aut illi homini per quē scandalū venit. Per superbiū quippe ex lati in alto more niūs cogelalcunt & cadūt. Ex quo rum iniquitate abūdāte refrigerescit charitas multorum. Qui aut sustinēt dñm viriliter agentes & spiritu feruētes, persevereret vñq; in finem, & salu erit.

Aut thesauros grādim̄s vidisti.) Grādo sūt illi ini qui, qñ non solū torpent nullū feruē spūs habētes sed etiā obstinata duritia persequēdo vel irruedo cōtundūt. Quez reposita sunt tibi in tēpus inimicorū,

& in die pugnæ & belli.) Vel hinc quis nō videat, D cuius personā in prophetia gestet Iob? Nō em̄ huic vni homini reposita sunt ista in tēpore inimicorū, & in die pugnæ & belli, sed vtq; vñico populo dei. Tēp̄ quippe inimicorū est, donec trāseat iniquitas quē quāto magis abundat, tāto magis aduerlus dia bolum acris pugnandū atq; bellandū est, ne charitas perseverant̄ refrigerescat. Vnde ait procedit pruina, quis hoc nouit?) nisi quia hāc vt initia parturitionis sunt. Pruina quippe minutissimā grando est. Et disp̄git auster sub celo.) Auster quis mor talibus carb̄ grauis sentiat, non tā vsp̄ā memini in sanctis libris malū aliqd̄ significare, sicut A quilonem nunq; in bono. Illū quia ea parte flat quā lux claret, istū quia ex ea unde lux est remotior dispergit. Ergo Auster sub celo, vt aduersus illas oēs iniquitates auxiliū aliquod intelligatur dei, qđiū nondum in celo, sed sub celo sumus. Quis p̄parauit filiū validæ pluriā, & viā vocib; tēpestatis?) Vide quēadmodū tria illa breuiter cōplexa sunt, quā dñs in tentationib; ponit contēndāta his qui edificat super petrā, & pernicioſa his qui edificat super arenām. Pluriā cōmemorauit & flumē & voces tēpestatis, vbi vētos memoriam. Pluria ergo tētātū, qui ex ipsa celsitudine scripturātū diuinātū peccatiōne p̄t̄ intelligēdo accipit: tanq; si audiens, Cui modicū dimititur, modicum diligit, dicit sibi, Lūcā. 7. Faciam mala vt ventā bona, & p̄maneat in pec- Roma. 3. cato vt gratia abſidet: & multa huiusmodi, quib; se homines sermonē diuinū male interpretādo subuerunt, impunitatē sibi promittētēs, qñ misericordia dei in diuinis libris comēdatur. Flumine, aut qñ ab hominib; qui hāc ita intellexerūt & acceperint, tētātū. Flumen em̄ nūc dicit illud quod de plurīa colligitur, & torrens vocatur, cum ait, Quis prepa rauit validæ pluriā flumen, q̄ implatur, & q̄ curat? Sicut sunt vasārāe perfecta ad perditionē, quic̄ illo modo quo dixi, scripturas accipiūt. Per illos em̄ habet liberiorem cūsum pernicioſa illa interpretatio, quā agri fructiferi non recipiūt: Et tāto maiore impetu impellit & deſicit & trahit qđ instabili in uenerit, quāto videtur de authoritate diuinā luscep̄ta. Ventis vero tentatur, quem inflat* inanes sua * al. p̄fiones hominū super borum: id est, ex propria autho ritate verba vanā iactantū. Qui ergo iudicio dei p̄paratur ad perditionem, non obteperando verbi eius, quod est super arenam edificare, nō reflitit F ventis talibus, & cādēd̄ fit via vocib; tēpestatis. Validæ autem pluriā dictū arbitror difficilis ad capiēdū id est, ad intelligendū. Vt pluat super terrām vbi non est vir.) Subaudiendū est, Quis p̄parauit? Per virum autem videtur legem significare, quā data est Iudæis. Ergo super gētes intelligim⁹ imbre Euangeliū: in deserto, vbi non est homo: in ip̄s gentibus, vbi nō erat aliqua authoritas cognoscētis deum. Vt faciat inūtū & inhabitable, & vt germinet herbā viror.) Multi filii desertæ magis q̄ eius quā habet virū. In omnibus aut̄ his quatuor veribus, subaudiendū est, Quis preparauit? Quis est pluriā pater?) sicut sponsus qui filios suos misit p̄dicatione regni cōlōrum irrigare terram, Et quis est q̄i peperit glebas roris?) Bene suscipiētes illā p̄dicationē. Sic enim ait glebas roris, quōmodo dicuntur vasa vini ad hoc facta vt vīnū suscipiat. De cūm vtero p̄cedit glacies?) Vtrū glacies in bono accipieād̄ est, propter stabilitatē & à fluxu cōtinētiā, vt ita dictū sit. De cūm vtero p̄cedit glacieis: quēadmodū illud, Quis est pluriā pater? An vterius p̄ secreto pos̄it⁹ est, vt de cūm vtero procedat glacies: sicut dedit illos de⁹ in reprobū sensum? An potius illius vtero p̄cedit glacies, qui persuadēdo impietatē qua intrinsecus plen⁹ est, facit frigescere & durescere

Ela. 54.